

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום שני ו' באדר א תשע"ו

שו"ת סיכום הדף היומי

מ"ל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

גיטין - ס"ד

1. משנה - האשה שאמרה התקבל לי גיטי - והשליח חזר ואמר קבלתי [וקרע, בשעת הגזירה]. כמה עדים צריכה להביא כדי שנאמין שנתגרשה? שתי כיתי עדים, שנים המעידים 'בפנינו אמרה לו לקבלו', ושנים שאומרים 'בפנינו קבל וקרע', ויכולים אלו להיות אותם שנים לשתי העדויות.
2. בעל אומר שנתן את הגט לפקדון, ושליש אומר שנתנו לגירושין, מי נאמן?
  - א. רב הונא - בעל נאמן, כיון שאם לגירושין, היה נותן ישירות לאשה.
  - ב. רב חסדא - שלישי נאמן, שהרי הבעל האמין לו כשמסרו בידו.
  - ג. רב הונא - בעל נאמן, כיון ששליש נאמן משניהם - דווקא בממון שניתן למחילה, שייך שיתן את הנאמנות לאחר.
  - ד. רב הונא - שלישי נאמן, שהרי הבעל האמין לו כשמסרו בידו.
  - ה. רב הונא - בעל נאמן, כיון ששליש נאמן משניהם - דווקא בממון שניתן למחילה, שייך שיתן את הנאמנות לאחר.
  - ו. רב הונא - שלישי נאמן, שהרי הבעל האמין לו כשמסרו בידו.
  - ז. רב הונא - בעל נאמן, כיון ששליש נאמן משניהם - דווקא בממון שניתן למחילה, שייך שיתן את הנאמנות לאחר.
  - ח. רב הונא - שלישי נאמן, שהרי הבעל האמין לו כשמסרו בידו.
  - ט. רב הונא - בעל נאמן, כיון ששליש נאמן משניהם - דווקא בממון שניתן למחילה, שייך שיתן את הנאמנות לאחר.
  - י. רב הונא - שלישי נאמן, שהרי הבעל האמין לו כשמסרו בידו.
3. ר' יוחנן - בעל: נתתי לשלש לשם גירושין, שלישי: נתן לי לשם גירושין, ונתתי לאשה, אשה: נתן לי ואבד - אין דבר שבערזה פחות משנים. מה הקשור?
  - א. מדוע השליש אינו נאמן. ביארו - הרי הגט אינו יוצא מתחת ידו.
  - ב. מדוע הבעל אינו נאמן שהרי ר' יוחנן פסק: בעל שאמר גירשתי את אשתי - נאמן. ביארו: אינו אומר גירשתי, ואין עדות שהשליח נתן.
  - ג. מדוע אין חזקה שליש עושה שליחותו, כפי שפסק רבי יצחק: האומר לשלוחו צא וקדש לי אשה סתם, ומת שלוחו - אסור בכל הנשים שבעולם, חזקה שליש עושה שליחותו. וביארו: הולכים אחר החזקה רק לחומרא אבל לא לקולא.
  - ד. מדוע לא נאמין לאשה על פי מה שפסק רב המנונא: האשה שאמרה לבעלה גירשתיני - נאמנת, חזקה אין האשה מעיזה פניה בפני בעלה. ביארו - במקרה שלנו שיש עד המסייע לה מעיזה ומעיזה.
4. משנה - נערה המאורסה [שעדין היא ברשות האב], ורוצה בעלה לגרשה למי צריך לתת את הגט?
  - א. רבנן - יכולה היא לקבל כיון שגדולה היא ויש לה יד, ויכול גם הוא לקבל.
  - ב. רבי יהודה - אין שתי ידיים זוכות כאחת, אלא אביה מקבל את גיטה בלבד.
  - ג. שורש מחלוקתם - לרבנן: התורה נתנה לה יד נוספת לקבל גיטה, ולר' יהודה: כשאביה עדין זכאי, התורה לא זיכתה לה.
5. עוד שנינו - כל שאינה יכולה לשמור את גיטה, אינה יכולה להתגרש. איזו היא קטנה היודעת לשמור את גיטה?
  - א. התבאר בבביתא - 'כל שמשמרת גיטה ודבר אחר'. ר' יוחנן פירש שהכוונה 'כל שמשמרת דבר אחר במקום גיטה' ודחו: זה אפילו שוטה יכולה. אלא ביארו - כל שמבחנת בין גיטה לבין דבר אחר.
6. מאיזה שלב יש לקטן יכולת לזכות?
  - א. רבי אסי - קטן שנותנים לו צרור וזורקו, וכשנותנים אגוז, נוטלו - זוכה רק לעצמו. חפץ ומחזירו כשתובעין ממנו - זוכה מדרבנן אף לאחרים.
  - ב. שמואל - בשניהם דין אחד - וביאר רב חסדא שכוונתו שבשניהם זוכה לעצמו ואין זוכה לאחרים.
  - ג. הקשה רב חיננא וורדאן: שנינו בערובין: כיצד משתתפין במבוי? מניח את החבית ואומר הרי זו לכל בני המבוי, ומזכה להם ע"י בנו ובתו הגדולים, וע"י עבדו ושפחתו העברים. ובוודאי אין מדובר בשפחה שהביאה שתי שערות, כי א"כ כבר משתחררת, אלא מדובר בקטנה, וזוכה לאחרים.
  - ד. ותיצו - שונה שיתופי מבואות שהם דרבנן. שתק וורדאן.
7. מדוע רב חיננא וורדאן לא טען ש'כל דתקון רבנן - כעין דאורייתא תקון' וכנראה שאף בד"ת תורה יכול הקטן לזכות לאחרים?
  - א. כלל זה לא נאמר בדבר שאין לו שורש מן התורה, כמו שיתופי מבואות.